

21^e Ullekendag 25 juni 2016

Verslag 21^e Ullekendag 2016.

We schrijven nu 30 september en de schrijver moet echt in zijn lang geheugentermijn gaan graven om dit verslag te maken. Gelukkig zijn er foto's die dag gemaakt en dat geeft de burger moed om toch een redelijk en inhoudelijk juist verslag op te maken. Overigens was mij verteld dat iemand anders dit, dit jaar op zich zou nemen. Maar goed we beginnen maar bij het begin. Ondanks dat Mari en Ineke goed weer hadden besteld, enige quotes uit hun uitnodigingen: "De weergoden zijn al bericht, mooi weer is er besteld", en nog een: "De zon schijnt, of het is triest weer, of het staat te regenen, of we hebben plens buien. Als de zon schijnt heeft de jeugd droge kleding nodig en misschien de ouderen ook wel", bleek dat deze bestelling hoogstwaarschijnlijk daar boven niet is aangekomen.

Nou we hebben het geweten. Bijna de hele middag regen, regen en nog eens regen. Om moedeloos van te worden. Tegen de avond begon het eindelijk een beetje op te klaren. Maar goed. Als echte Ulleken laten we ons niet uit het veld slaan door een beetje regen en gelukkige had Mari en Ineke voldoende partytenten opgezet zodat iedereen toch een beetje droog zat.

Iedereen druppelde vanaf 13.00 uur zo'n beetje binnen en tegen 14.00 uur waren de meeste Ulleken aanwezig. We misten Jolanda en Jerry en Theo en Miranda en hun kinderen. Wel mochten we een paar nieuwe gezichten verwelkomen: Finn het zoontje van Nelleke en Tommy en Jelle het zoontje van Lidian en Bram. En een paar kindjes zaten nog bij moeders in de buik. Dus volgend jaar zullen we hen zeker hartelijk verwelkomen.

Mari opende de middag en heette een ieder welkom. Zij hadden weer een leuk programma in elkaar geknutseld en zoals hij al zei laat je maar verrassen. En nadat we ons te goed hadden gedaan aan de koffie, thee en limonade met cakejes, en al een beetje hadden bijgepraat werden we allemaal in de bus Cilly gedirigeerd. Waar de reis heen zou gaan was niet direct duidelijk maar het duurde niet lang of we werden gedropt op de midgetgolfbaan aan de Plasmolen. Ondertussen regende het pijpenstelen en maar goed dat het comité een bus had besteld anders waren we op de fiets echt drijfnat aangekomen. Binnen aangekomen, het regende te hard om direct te gaan midgetgolven, werden we getrakteerd op een drankje. Dus het gaf ons weer even de tijd om nieuwtjes uit te wisselen. Zelfs de kleinkinderen verveelden zich niet. Zij zaten aan een grote ronde tafel en wisselden allerhand nieuwtjes uit, hoe het op school afgelopen jaar was gegaan, of ze over waren, en of ze al een vriendje of vriendinnetje hadden. Uiteindelijk werd het een beetje minder buig en al gauw gingen we naar buiten. We werden in een aantal groepen verdeeld en hoe Mari en Ineke de groepen hadden ingedeeld is bij de schrijver

21^e Ullekendag 25 juni 2016

helaas niet meer bekend. Op verschillende plaatsen op de midgetgolfbaan werd door de groepen begonnen met het spelen. En dat er gesjoemeld en gesteggeld werd dat is kennelijk inherent aan het Ullek zijn of zou Tiny dat er allemaal hebben in gebracht? Dat laatste is natuurlijk goed mogelijk zover we Tiny kennen, als zij mee doet met spelletjes. De Ulleken hebben het in ieder geval goed overgenomen met dank aan deze leermeester. Al met al mocht het de pret niet drukken. En hoe men ook de punten zou schrijven, één ding stond van te voren al vast. De winnaar was al bekend voordat de wedstrijd (het spel) was begonnen. Met de paraplu in de hand werd getracht het balletje met de stick in het gaatje te slaan. Op menig baan hoorde je “oeh” of “ah” een teken dat het balletje net niet in de “hole” werd geslagen of er met een boogje omheen liep. Soms vlogen de ballen van de andere baan om je oren omdat daar dan weer te hard of te fanatiek werd gespeeld. Of iedereen de 18 holes inderdaad heeft afgemaakt is niet bekend. Dat is uiteindelijk niet belangrijk. Het ging er maar weer eens om dat we door spel, praten, elkaar bewonderen om het spel, sjoemelen en steggelen toch maar weer nader tot elkaar kwamen. En dat is dan weer aardig gelukt mede dankzij de gemeenschappelijke vijand deze middag: “de regen”.

Na het midgetgolven gingen we naar binnen waar we werden getraakteerd op een “natje en een droogje en een hapje”. De snacks waren niet aan te slepen. Kennelijk had het buiten zijn op de golfbaan de inwendige mens geen goed gedaan. Iedereen was wel in voor een snackje en menig consumptiebon werd ingeruild voor een aantal kleine zakje chips. Na nog nagepraat te hebben over het vertoonde spel werden we wederom de bus in gedirigeerd. Deze keer gingen we richting “Achter de Hoven 3” in Gennep. In de bus werd dan ook druk gespeculeerd wat het comité deze middag nog meer op het programma had staan. Het maakte in ieder geval de sfeer er niet minder om. In Gennep aangekomen konden we direct onze plaatsen van eerder die middag weer innemen. Hier en daar moest er wel een handdoek aan te pas komen om de stoelen droog te wrijven. De aanhoudende regen had het tentdoek doorweekt zodat af en toe hele fijne regen naar beneden kwam. Maar geen nood, de meesten van ons hadden een regenjas met capuchon bij zich waar dan ook gretig gebruik van werd gemaakt. Ondertussen had Tiny een aantal foto albums over eerdere Ullekendagen klaar gelegd. Deze vonden gretig aftrek bij alle Ulleken. Menigeen startte een discussie van “goh wat waren we toen nog jong” of “moet je hier eens kijken”, “wat was Wesley toen nog een menneke” of “och wat was die Rik toen al een mooi menneke” enz. enz. Dus deze albums hield iedereen een tijdje bezig.

Tja en toen kwam op en gegeven moment de grootste verrassing van deze middag. Mari had met Wesley samen een aantal kilo's verse paling op de kop weten te tikken en Mari was zo aardig geweest deze schoon te maken en te bakken. Deze

21^e Ullekendag 25 juni 2016

gebakken paling ging er werkelijk in als koek. Elke aanwezige Ullek heeft wel twee stukjes gehad en sommigen drie. De paling was meer dan verrukkelijk en maar goed dat onze Wil deze niet lustte. Zo hadden wij allemaal net ietsje meer. Wat opviel is dat kleinkinderen die nog nooit zo paling hadden gegeten zich eveneens lieten gelden. Het was een lust om te zien. Zo zie je maar weer: “Een appel valt niet ver van de boom”. Eigenlijk zou dit een jaarlijks terugkomende traditie moeten worden. Oproep aan Mari om dit te overleggen met de komende organiserende comités. En zoals te doen gebruikelijk, de vis moet zwemmen. Dus Mari en Ineke hadden natuurlijk mede voor een drankje gezorgd bij de vis. De kleinkinderen vermaakten zich opperbest bij het houten tuinhuisje. Zelfs tijdens de regen werd er nog met waterpistolen gespeeld door hen. En ik kan niet goed inschatten of de neven achter de nichtjes aan zaten met het waterpistool of de nichtjes achter de neven. Dat laat ik maar aan de neefjes en de nichtjes over.

Tijdens het borrelen, foto's bekijken en paling eten werd door de kleinkinderen al gespeculeerd wat we die avond zouden gaan eten. En menigeen wist zich nog te herinneren dat Mari en Ineke zes jaar geleden een frietkraam en ijscowagen hadden laten komen. Zouden ze dat dit jaar weer doen? Werd direct de vraag. De ouderen antwoordden dan rustig wacht maar af en je hebt net nog een stukje paling gehad. Maar ja, zo'n enerverende middag maakt hongerig en zeker bij de jeugd. En..... Ja hoor daar kwam de frietkraam. Nadat de olie heet genoeg was om de snacks en de friet te bakken werd het buffet geopend. Iedereen kon net bestellen wat hij of zij wilde eten. Van frietje -speciaal, -oorlog, -kapsalon, tot frikandel speciaal, kaassouffle of bami schijf. Van alles was er te krijgen. En natuurlijk werd er gretig gebruik van gemaakt. zelfs de allerjongsten zoals Tygo, Finn en Jelle smulden ervan. Na dit voortreffelijke intermezzo mocht natuurlijk een lekker ijsje niet achter blijven. Wederom werden we getraakteerd op diverse soorten en smaken ijs. Nadat we ons buikje hadden rond gegeten met patat, snacks en ijs gingen we weer naar onze plaatsen onder de party tenten. Overigens was het inmiddels al droog geworden en in de verte kwam een waterig zonnetje door. Het was heerlijk om even in de volle zon te zitten zodat we ons een beetje konden opwarmen.

Iedereen had het naar de zin, de kinderen op het springkussen, Lieke en Evelin en zelfs Gerben en Ineke hadden het prima naar hun zin. De laatste uren liep Ineke op haar blote voeten en Gerben kon het niet nalaten een “selfie” te maken waarop hij ondersteboven is te zien. Maar goed aan alles komt een keer een einde. Ook aan deze tot zover zeer geslaagde Ullekendag. Omdat het comité “WUTA”, Ben en Anne-Lies volgend jaar de tweeëntwintigste Ullekendag zouden moeten gaan organiseren en Ullek Ben momenteel echt in de lappenmand zit heeft hij met Mariëlle en Gerben en oer Ullek Ger overlegd dat we eens de organisatie van de

21e Ullekendag 25 juni 2016

Ullekendag anders moeten gaan aanpakken. Dat wil zeggen dat indien mogelijk de tweede generatie Ulleken, na Ger, Theo, Ben, Jan, Mari, en Wil dit eigenlijk zouden moeten oppakken. Ger had intussen Mariëlle en Gerben al gepolst en zij waren direct voor. Dus bedankte Ger, Mari en Ineke voor de overweldigende organisatie, de heerlijke paling en eigenlijk voor alles wat we die middag hadden meegemaakt en verder alle aanwezigen voor hun sportieve inzet om vooral niet naar huis te zijn gaan, gezien de regen. En hij maakte en passant nog even bekend wie de wissellamp had verdiend. De jury had unaniem beslist dat Mariëlle en Gerben de winnaars waren van deze middag. Hij memoreerde nog even waarom zij de grote overwinnaars waren deze middag. Onder luid applaus namen Mariëlle en Gerben de wisseltrofee in ontvangst. Maar Mari en Ineke kregen eveneens een luid applaus voor deze, ondanks de regen, geweldige middag. Mari en Ineke nogmaals namens alle Ulleken bedankt voor de geweldige, gezellige sfeer die jullie hebben weten te creëren en jullie inzet en excellente organisatie. Na een kopje koffie gedronken te hebben begaf bijna iedereen zich huiswaarts. Ook de schrijver van dit verhaal. Echter... ik moet er nog wel even bij vertellen dat het erg lang die avond rumoerig bleef Achter de Hoven 3. Hoe laat het exact is geworden is ons niet bekend, maar uit betrouwbare bronnen hebben we kunnen vernemen dat het tegen de kleine uurtjes aan liep.

Tot zover het verslag van de eenentwintigste Ullekendag. En natuurlijk gaan we met ons allen op voor de tweeëntwintigste Ullekendag die dan wordt georganiseerd door het comité "jong WUTA". Wij wensen Mariëlle en Gerben heel veel succes bij het organiseren van de 22e Ullekendag. Schrijf onderstaande datum alvast in jullie agenda!!

22e Ullekendag

Zaterdag 24 juni 2017